

SOPRONVÁRMEGYE

MEGJELENIK: CSÜTÖRTÖKÖN ÉS VASÁRNAP.

A lap előfizetési ára:

Egész évre 16 korona, fél évre 8 kor., negyed évre 4 kor.
Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

RÁBEL LÁSZLÓ.

Szerkesztőség: Széchenyi-tér 2.

Kiadóhivatal: Romwalter K. és fia, várkerület 121.
Hirdetések 1 hasábos petit soronként 5 kr.

A nemzeti törekvések, vármegyei és helyi érdekek független közlönye.

1849—1894.

— Október 6. —

Ma negyvenöt éve, hogy Aradon a nemzet legdicsebbjéi, vértanui halált szenvedtek a hazáért, a szabadságért.

Nem mulhat el év nélkül, hogy a kegyelet megilletődésével el ne zárunk az aradi tizenhárom vértanu ravatalához és arra emlékezésünk koszorúját le ne tesszük. Eravatal soha nem fog elenyészni, és a sűrűen váltakozó évek újból és újból friss virágot teremnek számára.

Ma negyvenöt éve játszódott le nemzetéletünknek egyik legrémesebb tragédiája, a szabadságharc titáni küzdelmének epilógusa. Borongó gyászával nehezedett reánk a végzet; mintha a Sajómenti gyászos csatának és Mohácsnak rémes árnyai keltek volna ki sirjaikból. A legendák hőseink bitófát juttatott osztályrészül a zsarnokság. Így váltak ők nemzetük megváltóivá.

Szent poraik, elfolyott vérük megteremkenyítették ezt a csodás földet, amelyből tőlük soha nem sarjadtak oly dusan a

hazafias erkölcsök, mint az elnyomás e szomorú napjaiban. Miként a nemes érc a tűzben válik meg salakjaitól, úgy fajunk életerejének is e nagy megpróbáltatások képezték tűzpróbáját.

A nagy idők nagy eszméit nem igazhatta le a győztes önkény, mert ez eszmék erősebbek voltak a hatalom szuronyerejénél. Sötét idők és mégis oly felemelők.

A jámbor muzulmán, hogy hitében meg ne fogyatkozzék, elzarándokol szent prófétája sirjához, melyet a kelet bübajos költészeté vesz körül; mi, keresztény hívők, évenként megünnepeljük valláséletünk nagy-péntekét, hogy meggyőztör lelkünk az isteni Megváltó keresztjénél keressünk vigasztalást. És ha a köznapi élet küzdelmeiben levetkőztetnénk nemzeti erkölseinket, ha korunk kozmopolita szelleme megzavarná hazafias érzelmeink és kötelességeink egyensúlyát: zárunk el mindannyiszor az aradi tizenhárom Golgothájához, ott új erőt, új lelkesedést, nemesebb erkölcsöket nyerünk nagy feladataink betöltéséhez.

Ezért oly drága nekünk ez ünnep; ezért oly szent nekünk Arad gyászos tere.

Azóta rég besüppedtek a vértanukat rejtő halmok és a mi durván feltépett sebeink is behegedtek. A kiengesztelődés szelid palmájával reáborul a multakra. De valahányszor elérkezik e nap évfordulója: megilletődött lelkünk felemelő érzetével állunk meg mindannyiszor a multak emlékeinél, mintha templomban járnánk, mintha imádkoznánk...

Aldott legyen a vértanuk emléke!

Rábel László.

A táblai elnök a birákhoz.

— Körröndelet. —

A győri kir. ítélőtábla elnöke, *Vörösmarty Béla* az új sommás eljárás életbeléptetése alkalmából a következő körröndeletet intézte a táblai területen levő első folyamodású bíróságok vezetőihez:

A sommás eljárásról szóló 1893. XVIII. t.-c. 1894. május 30-ikán, 745. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet értelmében az 1894. évi november hó 1-én életbe lép; és ugy a bírói peres eljárásban a szóbeliség és közvetlenség elve részben már 1894. november 1-ével jut érvényre.

A szóbeliség és közvetlenség új korszakot alkot a törvénykezés terén.

Azon válponton tehát, melyet az 1893. XVIII. t.-c. életbeléptetése a mult és jövő közt megállá-

Dudvay Dömötör szerelmei.

— Irta: Haris Andor. —

— A „Sopronvármegye” eredeti szerzője. —

Arra jól emlékezik, hogy már második gimnazista korában fulta a regényeket, de azt hiszem, a mikor megösmerte a betűket, mindjárt regényt kezdett olvasni.

Apja csodálkozott, hogy Döme mindig rossz bizonyítványokat hord haza, dacára annak, hogy bármikor lép szobájába, mindig könyv mellett találja!

Igen ám, de ha elvette volna előle a nagy latin grammatikát, úgy megtalálta volna alatta azt a könyvet, mely mellett fia órákon át elüldögélt.

A regényekben nem igen válogatott, a melyiket közelebb érte apja könyvtárában, a mikor nyitva felejtette annak ajtaját, azt rántotta elő.

A sok regényolvasásnak aztán természetes következménye az lett, hogy Dömötör ur is ropant regényes hajlamu lett, no meg hogy egyik-másik osztályt megismételte.

Hogy hány év alatt végezte el a nyole osztályt, azt elhallgatja, de annál inkább diésekedik azzal, hogy diákkorában tizenkétszer volt szerelmes.

Oh, ha önök ismerték volna Aurórárt, Cecilát, Georjinát, Herminát, Karolinát, Mariskát, mindhárom Sárkát, Stefániát, Veronikát és Zsuzsannát!

Mily szépek voltak mindannyian, — már nevek után is lehet következtetni!

Önök mindenesetre csodálkozni fognak azon, hogy ennyi szép között nem tudott az igazira rátalálni?!

Kérem, neki mind igazi volt, hanem tetszik tudni, a sors könyvében nem volt egyik sem az igazinak megjelölve.

Ha megengedik, Dömötör ur egyik-másik szerelmét elmondom önöknek.

*

A harmadik osztályt ismételte, mikor először volt szerelmes.

Akkoriban olvasott egy regényt, melyben az író igen szépen elmondja egy ifju pár történetét, a kik már gyermekkorukban szerették egymást, de csak temérdek akadály leküzdése után lehetek egymásé; — persze akkor még például a polgári házasságnak nem volt még csak híre sem.

S mikor Dömötör ur végig olvasta az érzékeny históriát, szerelmes szívét vágy szállta meg,

szeretet volna ő is olyan hölgyért küzdő regényhős lenni.

Igen ám, de hol találjon ő ideált?! A szomszédságukban lakott ugyan egy bájos hölgy, a ki nek szépségében sokat gyönyörködött az ablakfüggöny mögöl, de azt már elesipte orra elől nyomorult férje!

Szerencsére a jeles regényíró azt is megírta, hogy az az ifju pár a tánciskolában ösmerkedett meg egymással.

Némi nehézségek leküzdése után sikerült Dömötör urnak is engedélyt nyerni papájától a tánciskolába járásra.

Ott ösmerkedett meg szive első bálványával, a szép Stefániával.

Stefikének haja szőke s szeme égszínkék volt. Csak az irigyei fogták rá, hogy haja nem szőke, hanem veres, s hogy szeme nem kék, hanem savószínű.

Kövér arca egy kicsit szeplős volt, de neki az is jól állt.

Dömötör uron kívül más nem igen táncolt Stefikével, bizonyára mert őt, mint állandó udvarlót, respektálták. Ő mindig csak vele táncolt.

Mikor aztán Stefike elfáradt a táncban, le-

pit, szükségesnek találok, hogy a felügyeleti hatóságom alá tartozó bíróságokat ne csak az új eljárásra vonatkozó néhány gyakorlati utmutatással lássam el, hanem hogy a multban tapasztalt oly hiányokra is figyelmeztessék, amelyeknek a jövőbe átvitele káros és az átmenet nehézségeinek leküzdésénél hátrányos lehetne.

A törvény, vagy tudomány gyakorlati alkalmazásának sikerét az alkalmazásnál követett módszer helyessége biztosítja.

Ki a fizikai törvények alkalmazásánál helyes módszert követ, és az emelőrudat a súlytól távolabb eső végén fogja meg, az csekély erővel is többet emel, mint az a nagy erő, a mely az emelőrudnak a súlyhoz közelebb fekvő részéhez nyúl. Ép úgy mint a helyes módszerrel eljáró bíró csekély tehetsége is könnyebben fogja kezelni a legnagyobb per anyagát is, annál a tehetségesebb bírónál, kinek módszere rossz, vagy módszere nincs.

A codex hiánya, miután kereskedelmi stb. jogokról törvénykönyvvel bírnak, és a codex hiányát a jogtudományok a felső bírói gyakorlatban is alkalmazott elvei pótolják, ma már nem szolgálhat mentségül annak a gyakorlatnak, a mely 1861. év után fejlődött és a mely gyakorlat került az elvi kijelentéseket és csak a tényekből vont indokokkal támogatta ítéletét.

És mégis, talán azért, mert önállóságának elérése előtt, minden kezdő néha kényelemből s gyakran a kezdettel járó bátortalanságból is hajlandó azt a módszert fogadni el, a melylyel az előtte, mint kezdő előtt tekintély számba jövő gyakorlatban aránylag még mindig nagy számban találkozok, tapasztalataim azt bizonyítják, hogy ez a gyakorlat még most sem birt egészen megszűnni és még most is sokan vannak, a kik ezen az uton haladnak.

Ezen módszer nélküli eljárás védelmére kereshetünk mentséget a multban, de miután a peranyag jogi kezelésének ezen hibái mellett a perekben helyes és alapos ítélet nem hozható, sőt a tárgyalás vezetése is teljesen lehetetlen, nem csak az új eljárási szabályok egyik-másik szak-

ült, Dömötör ur meg melléje és erősen — hallgattak.

Iskolába mindig jóval előbb indult el, hogy Stefikék ablaka alatt elmeheessen, sőt láthassa.

Rendesen az ablaknál volt, s a buzgó cipőkoptatást mosolylyal jutalmazta.

Szóval, ők szerették egymást.

... Nemsekára aztán eljött a táncepróba, melyre Dömötör ur Stefikének nagy meglepetést készített: zsebpénzéből akkorára megtakarított 1 fjt 73 krajeáron vett egy szép mellesokrot, s elküldte neki, egy rózsaszínű levélke kíséretében, melyben lángoló szerelmét híven tolmácsolta.

Oh, mily boldogság lesz az, ha majd Stefike belép a táncterembe, az ő csokrával kebelén!!

Annál lesújtóbb volt aztán ránézve, mikor Stefikét látta ugyan belépni, de — mellesokor nélkül: s a szeméi mintha ki lettek volna sírva!

Udvarlásának java része hallgatásból állott, de akkor meg éppen semmit sem beszélt. Stefike is hallgatott.

Nem tudni, hogy történt a dolog: mikor Dömötör ur haza érkezett a szomorú emlékeztető táncepróbáról, a Stefikének küldött virágot apja íróasztalán látta, de arra még mindig jól emlékezik, hogy apjának első dolga az volt, mikor belépett, hogy elővette a sarokból a nádpálcát és Dömötör ur néhány pillanat alatt — more patrio — ki volt ábrándítva első szerelméből.

szának helytelen értelmezésénél és az ebből származható hibák jelentőségénél sokkal fontosabbnak, hanem az átmenet nehézségeinek leküzdése céljából és a szóbeli eljárás megindításának helyes irányára nézve leglényegesebbnek tartom azt, hogy ez a gyakorlat a jövőre teljesen és mindenütt kiküszöböltessék és a bíróságok e helyett a törvénynek megfelelő helyes módszert kövessenek.

És ez készlet engem, hogy ez alkalomból ne csak az életbeléptető törvény néhány szakaszának megvilágításával foglalkozzam, hogy az életbeléptető törvény előnyeinek érvényesülése érdekében egyidejűleg reá mutassak arra is, hogy módszer tekintetében a mult hibái miben rejlenek, és hogy figyelmeztessék a bíróságokat arra is, hogy ezen hibák mily módon és a peranyag jogi kezelésének mily módszere útján kerülhetők el.

Hosszu bírói pályámon ugyanis gyakran volt alkalmam tapasztalni azt:

1. hogy a per anyaga az ítéletben jogilag tagadva nincs, és hogy a per anyagának jogi kritikájában, semmi rendszer nem található.

Minek rendszerint az a következménye, hogy az ítéletben felvételnek a feleknek gyakran az ügy eldöntésére nézve legirrevelánsabb állításai is, de mellőztetik annak kifejtése, hogy a törvény alapja a feleknek mit kellett volna mondania. És így a per a bizonyított bizonyítatlan és az irrevela állítások vegyes és rendszertelen kritikája mellett, gyakran akként döntenek el, hogy abból sem a fél, sem az ügyvéd fel nem ismerheti, hogy melyik ténybeli állításnak tulajdonított jogi fontosság, és hogy a per, mely jogszabály vagy jogelv alapján lett eldöntve.

Láttam ugyanis ági öröklés iránt indított és nem csak a szükségtelen terjedelmű pöriratok, hanem a bíró hibájából elrendelt bizonyítási eljárás folytán 4—5 ujjnyi vastagságu peresomóvá növekedett pereket, melyekben az örökhagyó unokatestvére az örökhagyóra atyjától szállott vagyonban az örökhagyó özvegye ellen ági örökösödést keres, és a mely perek az irrevelans körülmények méltatása folytán ivekre menő ítéletben nyertek megoldást, holott a pernek törvényből kiinduló jogi tagolása és kritikája mellett kiemelve azt, hogy az ági örökösödést a törvény értelmében a vérségi összeköttetés és a vagyonnak közös törzstől származása állapítja meg, és felperes azt, hogy a vagyon a nagyapától mint közös törzstől származott, nem is állítja, a pert jogilag teljesen kimerítve, pár sornyi ítélettel lehetett volna eldönteni.

2. Tapasztaltam továbbá, hogy a bizonyítási kötelezettség anyagi törvény szerinti megosztására, a mi nélkül per nem is képzelhető, gond nem fordítatik, sőt sok esetben a szükséges tájékozottság is hiányzik, és a bizonyítási kötelezettség az anyagi jog teljes figyelmen kívül hagyásával az 1868. LV. t.-c. 152.§-ának rossz interpretációja mellett egyedül processuális alapon és a szerint szabattott ki, hogy azt vagy amazt kiállította.

3. Végre sajnosan tapasztaltam, hogy még a tekintetben is, hogy mi képez állítást s mi nem? helyes critérium hián meglepően sokan vannak a bírák közül, kik tájékozatlanok és gyakran oly állítást is bizonyítandó állításnak és illetőleg kifogásnak vesznek, a mi tagadást képez. — És így miután a tagadás az ellenfélre, a kifogás pedig az azt állító félre rója a bizonyítási terhet, a bizonyítási kötelezettség kiszabásnál tévesen járnak el.

Az előre bocsajtott három pontban jelzett hibák tehát azok, melyeknek az új eljárásban átvitele nemesak a tárgyalás vezetése, hanem jegyzőkönyv felvétele és az ítélet szerkesztése tekin-

tetében is nehézségeket okozna, és körrendeletem szűk kereténél fogva csak ezek a hibák azok, a melyekre korlátozva kívánom a jövőben követendő módszer lényegét feltüntetni, akkor midőn a bíróságokat bővebb, részletesebb és rendszeresebb alakban bíró utmutatás helyett, az alább felhozottak emlékeztetőbe hívása útján a helyes módszernek inkább gyakorlati értékkel bíró és könnyebb átnézetet engedő néhány szabályára figyelmeztetem, ugyanis:

I. Hogy melyek azok a ténybeli állítások, melyek valamely kereseti vagy viszkonkereseti kérelmet jogilag megállapíthatnak (jogalap) és melyek azok a védelmi eszközül használható ténybeli állítások, melyek a kereset vagy viszkonkereset ténybeli állításainak bizonyításával megállapított kötelezettséget jogilag megszüntetik (kifogások) azt az anyagi törvény határozza meg.

(Folytatása köv.)

Az utadóról.

— Kritika. —

A közutakról és váomokról szóló 1890. évi I. t.-c. életbeléptetése óta, annak végrehajtása körül oly sokféle eltérő magyarázatok történtek és a törvény céljától jelentékenyen eltérő eredmények mutatkoztak, hogy maga a kereskedelmi miniszter látta szükségét annak, hogy a törvényt a gyakorlati életnek megfelelően kell módosítani.

Ennélfogva a miniszter, a szükséges adatok beszerzése céljából felszólította a törvényhatóságok első tisztviselőit, hogy közöljék vele a közutakról szóló 1890. évi törvényeikk végrehajtása körül szerzett tapasztalataikat.

Érdekesnek tartjuk erre vonatkozólag a szomszéd Győr város polgármesterének tanulságos jelentéséből a következő részeket kiszakítani, azzal a megjegyzéssel, hogy az itt felpanaszolt bajok nagyban és egészben igazak s a mi viszonyainkra is épügy illenek.

Mindenek előtt kiemelendőnek tartjuk a közúti törvény azon hiányosságát, hogy az utak osztályozása és kezelése tekintetében, a törvényhatósági városok sajátos helyzetére tekintettel nincsen, hanem azokat is egyforma elbánás alá vonja a vármegyei törvényhatóságokkal. Városokban ugyanis nem tartjuk célszerűnek, hogy a belutak a külutaktól elválasztva kezeltenek, mert nézetünk szerint azok egy egészet képezvén, egyöntetű kezelés alá kell, hogy tartozzanak. Hogy ezen osztályozás a gyakorlatban keresztül nem vihető, abból is kiténik, hogy máris szükségessé vált városi törvényhatóságokban a törvényhatósági utakat a fentartás tekintetéből külön osztályozni s mint első, másod vagy harmadrendű utakat adminisztrálni.

Ezen elkülönítés azonban leghátrányosabban jelentkezik az „átkelő szakaszoknak“ minősített utastek, illetve utcák adminisztrálása körül.

Mindezekből kifolyólag előterjesztésünk az érdemben oda irányul, hogy városi törvényhatóságokban az összes közúti jövedelmek u. m. közevetut és hidvám, utadó és közmunka egy külön utalásban egyesíttessék s az így befolyó jövedelmekből az összes bel- és külutak fentartásának, a fentartási munkálatok foganatosítása, illetve az összes kül- és belutak adminisztrálása pedig egy hatóságra ruháztassék.

Ami továbbá a ministeri leiratban különösen is kiemelt utadominimumot illeti, erre nézve véleményünket a következőkben terjesztjük elő:

A minimum a szegényebb néposztályt sújtja, a mely pedig az állami adót is keservesen fizeti meg s innét van az, hogy a legtöbb adóleírás ezen adónemnél fordul elő.

Az adatok világosan bizonyítják, hogy a minimális adó a százalékos adóval szemben összehasonlíthatatlanul megbízhatóbb alapot képez, s mint ilyen véleményünk szerint eltörölendő s az utadó csakis százalékban volna kivetendő.

De eltörölendőnek tartjuk az utadó minimumot azért is, mert gyakran előforduló eset, hogy a minimum ugyanannyi, mint az állami adóalap amely kivettetik, ami nézetünk szerint a szegényebb sorsu néposztályra nézve felette sújtó és igazságtalan.

Egyebekben nem helyeselhetjük a törvény azon rendelkezését sem, hogy az utadó az előző évi adóalap után vettetik ki, mert az időközben történt elhalálozások, elköltözések vagy elszegényedések folytán ez által csakis a leírások száma szaporítottatik.

Véleményünk szerint tehát az utadó is, mint a többi községi adók a f. évben követett állami adót irtunk elő, amely után utadó is kivettetik.

Felemlítendőnek tartjuk még, hogy városunkban a kivettett adó ellen legtöbb felebezést az állami tisztviselők és szolgálk adtak be, kiknek terhére cselédjeik esetleg nejeik után állami adót irtunk elő, amely után utadó is kivettetik.

Nézetünk szerint ugyanis habár a törvény 25. §-nak h) pontja szerint azon szegődött szolgálk, kik szolgálataikat másnak adták rendelkezés alá, kézi munkára ki nem is rendelhetők, az ily szolgálk után az utadó-törvény 23. §-a alapján kivethető, a mely adót a gazda — habár községi adófizetéstől mentes állami tisztviselő vagy szolgálka is — köteles cselédje után megfizetni.

Miután azonban a törvény rendelkezése e tekintetben kétségtelenül magyarázatokra szolgál, szükségesnek látjuk, hogy a cselédek adómentessége tekintetében a törvénybe világos rendelkezések vétessenek fel.

APRÓ-CSEPRÓ.

Fülemile és a csiz.

— Friss pletyka. —

A fülemile találkozott a csizzel... a park sétányában.

A fülemile már ott gunyaszott egy rügyedező faágon... mikor csiz urfi észrevette.

Valami baj történhetett odahaza, mert a kis fülemile szomorú volt nagyon.

Csiz urfi eleinte csak körül-körülrepedte a szomorú kisasszonyt, aztán nekibátorodva, mind közelebb-közelebb repült hozzá s aztán leült vele szembe egy ághegyre.

Csiii, csiii... Phylomela... könyet látok szép szemedben... mondd, mi bántja parányi szívedet!... Én meggyógyítalak, híres orvos vagyok.

„Hütyürütyü... megvert az uram.

— Megvert az urad?... oh, a nyomorult, — cincogott csizurfi részvevően és hízkelve — nagyon megvert, édes aranyos kis Phylomela? mondd, hol ütött?... fáj?... s ezzel odarepült a fülemile mellé az ágra.

Phylomelának jól estek a szánakozó barát résztvevő szavai, megmutogatta a sebhelyeket, miket a kegyetlen férj ejtett harmattestén hegyes csőrével s elpanaszolta, hogy ez mind csupa ok nélkül történt, csupán semmiért.

— Semmiért? édes kis Phylomela, de hiszen

valami okának mégis csak kellett lenni. Mondd, hát ki kezdte a veszekedést?

— Ő kezdte a gaz, — mondta Phylomela elkeseredetten — egy haszontalan pletyka miatt. A szomszéd veréb csiripelte neki, hogy mikor tegnap elrepült hazulról, én azt daloltam:

„Bíró uram panaszsom van,
Nem szeretem én az uram“ ...

— És volt lelke tégedet ezért bántani? oh, te árva, te boldogtalan teremtés, hiszen te a legszerencsétlenebb fülemiléje vagy az egész világnak. Bezzeg, volna csak nekem egy ilyen... — nem merete kimondani, „feleségem“, mert attól tartott, hogy Phylomela felajánlja a válópert s örökre a nyakába varrja magát, hanem csak alkonyeket hullajtva, megcírógatta Phylomelát.

Phylomela úgy találta, hogy csiz urfinak teljesen igaza van, ő a legboldogtalanabb fülemile a világon, akinél még az is baj, ha igazat szól — s odasimult a résztvevő kebelhez.

— Phylomela... suttogta a csiz... én megölöm azt a — verebet.

— Hát az uramat?

— Azon állj bosszut te.

— Hogyan?

— Jer közelebb... csókolj meg... így, csiii... csiii...

— Hütyürütyü... *

Mig ezek történtek, fülemile ur kissé lecsilapodott.

Elgondolta magában, hogy ha ez a dolog ennyiben marad, akkor ő egy özvegy — fülemile lesz, olyan özvegy, akit ott hagyott a felesége. Mit szól ehhez majd a madárvilág? Végre is az ő szégyene lesz; nem, ennek nem szabad így történni. Talán hazudott is az a álnok veréb? Éh, az okosabb enged, megkéri és — hazahozza... Hm... de hol lehet ám most Phylomela?... röpdösött össze - vissza; bokorról bokorra... nem találta sehol.

Iszonyu gondolat cikázott át agyán. Csak nem tett valami borzasztót ez a szerencsétlen gyermekasszony?... s ha ez úgy lenne, akkor halálának csupán ő egyedül az oka.

Feltámadt benne a lelkiismeret vádja. Örült sebességgel repült tovább.

... Fülemilék szent szüz Máriája segíts!...

A nap hanyatlófélben volt, sugarai már a földet érintették. Fülemile ur minden reményét elvesztve, repült lassan hazafelé — el volt fáradva nagyon. Phylomelát kereste egész nap, de hiába.

Megbánta már tettét ezerszer, sirt és zokogott is... hja! eső után köpönyeg!...

Halálosan kimerülve elérkezett végre haza, fészkehez.

Milyen különbség!...

Olyan csöndes elhagyatott minden. Nem vár a Phylomela epedve az ajtóban, nem esattog eléje üdvözlő éneket, nem otthon ez — pokol!...

Rárepült a fészek nyílására, s oh, ti haramatos egék!... Phylomela asszonyt ott gunyaszott a fészek egyik puha tollal bélelt szögletében.

— Hütyü, fütty, Phylomela! Te vagy igazán? Nem álmodom? Édes!...

Phylomela meg sem mozdult a puha fészekben.

— Mi az? beteg vagy, drága boldogságom?

Phylomela lehunyta szemét, úgy jelezte, hogy „igen“.

— Mi fáj? hol fáj? mi az óhajtságod?

Phylomela tulvilági hangon sóhajtott feléje: — Menj és hozd el hozzám a csizet?... Mars.

A vármegye hivatalos közzétételei.

Sopronvármegye alispánjától.

Földmivelségi magyar kir. miniszter 57505/III. b. sz. Valamennyi törvényhatóságnak. Tudomásvétel és közhírtétel végett értesitem a törvényhatóságot, hogy a gráci es. kir. helytartóság f. évi szeptember hó 19-én kelt távirati

értesítése szerint a szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések Magyarországból Styriába csakis vasuton és csakis azonnali levágás céljából vihetők be. Budapesten, 1894. évi szeptember hó 19-én. A miniszter helyett: Miklós Ödön, s. k. államtitkár.

Másolat.

Földmivelségi magyar kir. Miniszter 57505/III. b. sz. Valamennyi törvényhatóságnak. Folyó évi szeptember hó 19-én 57505 sz. a kelt leirattal kapcsolatosan értesitem a törvényhatóságot, hogy a styriai helytartóság f. évi szeptember hó 19-én 25211 sz. a kelt értesítése szerint a ragadós száj és körömfájás behurcolásának veszélye miatt a hasított körmű állatoknak Magyarországból Styriába való szállítására vonatkozólag a következő megszorításokat tette. 1. A hasított körmű állatok (szarvasmarha juh, kecske és sertés), csakis azonnali levágatás céljából és csakis vasuton szállíthatnak be. 2. A nevezett állatok csak azon vasuti marhavizsgáló állomásokon rakhatók ki, a melyeken rendszerinti állatorvosi vizsgálat történik. 3. Más állomáson való kirakhatásuk csak az illető hatóság által esetről-esetre adandó engedély alapján történhetik és csak azon feltétellel, ha az állatok a kirakás alkalmával az azon közgazgatási hatóság által kirendelt állatorvos által kellően megvizsgáltatván, egészségeseknek találtnak és ha az ezen vizsgálatból származó költségeket a fél viseli. 4. A vasutállomástól behozott állatok megfelelő elővigyázat mellett és pedig sertések csak kocsin rendeltetési helyükre hozandók és ottan a helyi hatóság felügyelete alatt azonnal levágandók. 5. A járási közigazgatási hatóságok fel vannak hatalmazva arra, hogy a Magyarországgal határos fogyasztási helyekre élelmiszeri célokra szarvasmarhának, juhoknak, kecskének és sertéseknek behozatálát megengedjék, azon feltétel mellett, hogy az állatok a határ átlépésekor állatorvos által megvizsgáltassanak, továbbá, hogy a felmerülő költségeket a felek fizetik és hogy az állatok a helyi hatóság felügyelete alatt azonnal levágassanak. Budapesten, 1894. szeptember hó 23-án. A miniszter helyett: Miklós Ödön, s. k. államtitkár.

UJDONSÁGOK.

— **Olvasóinkhoz.** Az új negyedév elérkeztevel bizalommal fordulunk lapunk olvasó közönségéhez, kérve a további anyagi és szellemi támogatást. Miként eddig, úgy ezután is teljes erőnkől azon leszünk, hogy lapunk nélkülözhetetlen organuma legyen e vármegye és város intellektuális haladásának. Itt ismételtlen felhívjuk a figyelmet arra a körülményre, hogy a német- és horvátnyelvű községek tanítói kedvezményes áron kaphatják meg lapunkat.

— **A király nevenapja.** Ő felsége nevenapját városunk lakossága a szokásos ünnepélyességgel ülte meg. A középületek és a magánületek egy része is zászlóval volt ékesítve. Reggel 9 órakor a Szt.-Mihály templomban ünnepi isteni tisztelet volt, Póda Endre apátplebános celebrálása mellett, a polgári és katonai hatóságok küldöttségeinek jelenlétében. Ugyancsak kilenc órakor a Domonkosok templomában is volt hálaadó isteni tisztelet, melyet Zsigmond Endre tábori lelkész tartott, s melyen a helyorségi tisztikar testületileg vett részt. Mig azonban a hazafias bencések rendjének templomán és székházán nemzeti lobogó jelezte az ünnepet, (a mi különben egészen megszokott do-

log) addig a Dömszökök egyetlen árva zászlóval sem jelezték, hogy a legelső magyar ember nevénapját ünneplik. Mit jelentsen ez?

— **Személyi hir.** Esterházy Pál herceg, vármegyénk és városunk volt főispánja, pénteken fiával, Miklós herceggel városunkon át Kismartonba utazott.

— **Eljegyzés.** Zoltán Vilmos íróársunk, a „Győri Közlöny“ id. szerkesztője és vármegyei tisztviselő, kedden tartotta eljegyzését Győrről Gaár Mariska urhölgygyel, dr. Gaár Vilmos kir. aljárásbírók hugával, kit az irodalmi körben történt szereplései révén is eléggé ismerőségünk.

— **Honvédek áthelyezése.** Illetékes helyről vett tudomásunk szerint a soproni 18. honvédszázalag parancsnoka azon fáradozik, hogy az ezen ezredhez tartozó 3-ik zászlóalj, mely Kőszegen van elhelyezve, szintén Sopronba téessék és hogy az egész ezred együtt legyen.

— **Széchenyi Károly gróf ügyében** a helybeli kir. törvényszék tudvalevőleg azt a hározatot hozta, hogy a gróf gondnokság alá helyeztessék, egyúttal pedig gyógykezelés végett továbbra is a döblingi tébolydába hagyassék. Ez utóbbi rendelkezés ellen Kovács István dr., a gróf ügyvédje fellebbezéssel élt s így került az ügy a győri kir. ítélőtáblához, mely az első bíróság ítéletét nem fellebbezett részében érintetlenül, fellebbezett részében pedig helybenhagyta.

— **A város közgyűlése.** A város törvényhatósági bizottsága f. évi október hó 8-án d. u. 3 órakor a színházi raktárpület festőtermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgysorozata hét pontból áll, u. m.: 1. érdemleges határozathozatal a bástya-utcában, a városi fal mellett megmaradt közterületnek eladása tárgyában; 2. érdemleges határozathozatal a Bruckner Gottlieb téglautcai háza előtt levő 41/2 □-területnek beváltása tárgyában; 3. érdemleges határozathozatal a Berghofer József balfi-uti háza előtt átengedett területnek 31 frt 62 krért leendő megvétele tárgyában; 4. érdemleges határozathozatal a Czében Pál által a felső-löwerc-utcában levő pincéje előtt □-ölenkint 5 frtért beváltandó terület tárgyában; 5. érdemleges határozathozatal a Spangenberg erdőből ékezte felépítésére fentartott 2 erdőrésztelnek 1000 frtért leendő eladása tárgyában; 6. a polgármester előterjeszti az 1895—1896. uti költségvetést; 7. a pénzügyi bizottság és a tanács által felülvizsgált 1895. évi köz költségvetés.

— **A czenki tüntetés utójátéka.** Nagy port vert fel annak idején az a zendülés, melyet a czenkiek és hidegségiek rendeztek azon alkalommal, mikor a soproni liberális polgárok Széchenyi Béla gróf iránt tiszteletük adóját mentek leróni. Az ügybe a bíróság is beavatkozott és a vizsgálat folyamán kihallgatta mindazokat, kik az ügyről, valamelyes tudomással bírtak. A széles alapon megindult vizsgálat már befejezést nyert és a kir. törvényszék a tüntetők közül huszonegy egyént magánosok elleni és hatóság elleni erőszak miatt vád alá helyezett. Ez ügyben a végtárgyalás megtartása legközelebbre várható.

— **Missziói előadások.** A bázeli (Svájc) evangélikus misszió-társulat dr. Huppenbauer misszionárust Magyarországra küldte, a végből, hogy az itteni német nyelvű evangélikus hitközségekben előadásokat tartson a pogánymisszió iránti érdeklődés felkeltése végett. E végből a soproni felső evang. egyházmegye több gyülekezete is meghívta dr. Huppenbauer urat, ki is vasárnap délelőtt, vagyis október 7-én Harkán, vasárnap délután a szokásos istentiszteleti időben Sopronban, hétfőn este Ágfalván, kedden Loes-

mádon stb. fog előadásokat tartani. Ezen missziói előadások iránt ugy városunkban mint megyénkben nagy érdeklődés tapasztalható az evang. lakosság körében, mi annál érthetőbb, mivel dr. Huppenbauer több éven át személyesen működött mint misszionárus a pogányok között s így előadásai személyes tapasztalás gyümölcse lesznek. S. Ö.

— **Himlőjárvány városunkban.** Megdöbbenve értesülünk, hogy az izraelita elemi iskolát be kellett zárni, mert a tanulók közt a kanyarójárvány fellépése konstatálta. Óhajtható volna, hogy a hatóság legnagyobb eréllyel fogatosítsa az egészségügyi rendszabályokat, nehogy a mult évben előfordult járványos állapotok állandósuljanak. Téves különben a fővárosi lapoknak az a hire, hogy a difteritisz és vörheny is fellépett. Ez a híresztelés egyelőre korai és ha a hatóság éber intézkedéseket tesz, talán később sem fog bekövetkezni.

— **A városi költségelirányzat** tárgyalása a hétfői közgyűlés napirendjére kerül. A kiadások eredetileg 527.693 frt 78 kr-ra, a bevételek pedig 346.535 frt 55 kr-ra voltak előirányozva a számvétség által, s így 181.158 frt 23 kr. fedezet nélkül maradt volna. Ezen előirányzat mellett 84% pótdóra lenne szükség; a pénzügyi bizottság azonban változtatott a tételeken, s a különbözetet 153.795 frt 03 kr-ra szállították le, a pótdó 61%-ra fog rugni. A közgyűlésen — mint hírlik — nem fogják minden ivta nélkül megszavazni a költségelirányzatot.

— **Az új sommás eljárás.** Ez a bonyodalmas, szövevényes új törvény, mely már a jövő hó elején életbe lép, képezi most ügyvédi és bírói körökben a közbeszélgetés tárgyát. Megtanulása még a hivatásszerűleg foglalkozóknak is nagy gondokat okoz, mert sokban eltér az eddigi eljárás szabályaitól. De leginkább fog eleinte zavarokat előidézni azoknál az ügyes bajos feleknél, kik ügyvédi képviselőről nem gondoskodnak, hanem személyesen védekeznek. Az új sommás eljárásnak annyi formassága van, hogy valóban jót tenne népével az a jegyző, vagy plébános, ki figyelmeztetné a perlekedőket, hogy november hó elsejétől kezdve egészen másképp alakoszerűségek mellett osztogatják az igazságot. Így, hogy többet ne említsünk, ezután eselik a makaesség felvételéhez szükséges két órai idő, hanem köteles mindenki abban az órában megjelenni, melyre idézve van.

— **A győri vasut köréből.** Pénteken Dulong berlini titkos tanácsos, a győr-sopron-ebenfurti vasut igazgatóságának tagja városunkba érkezett, az üzletvezetőséggel megejtendő tanácskozás céljából.

— **Építkezés a Hanság-csatornán.** A vállalat a Hanság-csatornán a mult hónapban 24 munkanapon át összesen 81¼ százazkotró, 55 vizikotró, 6405 kubikos, 938 planirozó és 3124 segédmunkás napszámmal 108929 m³ földmozdítást teljesített. A havi teljesítmény csekélysege abban leli magyarázatát, hogy a munkások legnagyobb részt a deponiakban dolgoztak, illetve a kotrott anyag helyéül szolgáló gödröket emelték ki.

— **Népfelkelők figyelmebe.** A rendőrkapitányságtól vettük a következő hirdetményt: Az 1893. évi XXXVII. t.-c. alapján mindazon soproni illetőségű vagy Sopron városa területén lakó katonailag kiképzett népfelkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a hadtengerészetben, a honvédségben, ezek póttartalékában vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá a katonailag ki nem képzettek, kik népfelkelési (rózsaszintű) ajánlati lappal el vannak látva, folyó évi október hó 25-én és 26-án reggel 8 órakor Sopronban a szemalmi

laktanyában személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni tartoznak, még pedig f. é. október hó 25-én az I. osztályuak, vagyis bezárólag az 1857. évben születettek, másnap, azaz október hó 26-án pedig az összes II. osztályuak, vagyis kik 1856-tól 1852. évig születtek.

A jelentkezést személyes megjelenés helyett írásban teljesíthetik: a tisztjelöltek, papok, az állami és közigazgatási tisztviselők és egyéb alkalmazottak, a betegek, a tengeren vagy külföldön utazók, a népfelkelési szolgálat alól felmentettek, az erdészek, a bányászok, a posta, távirtda, vasut, gőzhajózás szolgálatában alkalmazottak és a fogházakban letartóztatottak.

Az írásbeli jelentkezéshez a rendőrkapitányi hivatalban ingyen „Jelentkező lap“ kapható, melynek kitöltésére és egyéb kezelésére nézve a „Jelentkező lap“ hátlapján foglalt „figyelmeztetés“ nyújt fölvilágosítást.

A személyes jelentkezéshez az utolsó katonai okmány (végelbocsátó levél, kilépti bizonyítvány, ajánlati lap) elhozandó és az írásbeli jelentkezéshez pedig csatolandó.

Az itt tartózkodó, de (Ausztriában) a birodalmi tanácsban képviselt tartományokban és királyságokban honos népfelkelők hasonló minőségben és módzatok között tartoznak jelentkezni, mint a magyar honosok.

A jelentkezés igazolatlan elmulasztása 2—5 egész 100 firtig terjedhető pénzbüntetéssel esetleg megfelelő szabadságvesztéssel büntetettik.

Sopron szab. kir. város rendőrkapitánysága, 1894. évi október hó 1-én.

Glózer József,
rendőrkapitány.

— **A Margit-sziget eladása.** József főherceg — mint a „Kereskedelmi ügynök“ című szaklap írja. — arra az esetre, ha sikerül neki a Margit-szigetet eladni, alkudozásokba fog bocsátkozni a magyar kormányval a Herkules-fürdő megvétele tárgyában.

— **Magyar hitszónoklat Bécsben.** Mesterházy Imre kapucinus hitszónok vasárnaptól kezdve, minden vasárnap d. e. 1/2 11 órakor a bécsi Szt.-János templomban magyar predikációt fog tartani.

— **Gyilkos lakótársak.** Szegedről írja levelezőnk a következő borzasztó esetet: Lazarov Mirkó varjasi lakos kiüldözte a közös tulajdont képező házból öcsesét, Radát, ki erre Andriy Radának adta el a ház felét. Tegnap Lazarov Mirkó és legényi fiai megtámadták a házba behureokkodott Andriyot, ez menekült is, de a kíséretében volt Andriy Milost és Lazarits Mladent legyilkolták s egy harmadiknak a kezét vágták le. A csendőrség elfogta a gyilkosokat.

— **Néhány milliócska.** Londonból írják: Angliában széles körökben ismert név Mr. M'Calmont, a híres Isinglass derby-ló tulajdonos. Calmont ur neve azonban még hangzatosabb lesz azzal a 80 millió örökséggel, melyet 7 év előtt hagyott rá istenben boldogult nagybátyja Hught M'Calmont skóciai bányatulajdonos és gépgyáros. Ennek a tiszteletreméltó nagybácsinak az a végrendeletű ötlele támadt, hogy unokaöcsese csak hét év után ülhessen örökségébe. A 7 év ime elmúlt — s Calmont ur még csak 33 éves. Egyetlen vágya — állítólag — magyar leányt nőül venni.

— **A humoros város.** Az elmúlt héten kedves meglepetéssel szolgált a város a maga lakóinak, kik valahányszor valamely kivánni valóról van szó, mindannyiszor nagy önérzettel szokták hangoztatni, hogy ők „adófizető polgárai“ a városnak. Nos tehát, a meglepetés éppen abban állott, hogy kézbesítették kinek-kinek a folyó évre kivetett állami, községi és utadóról szóló jegyzéket. A város ezt a négy oldallal bíró memorandumot, kiváló elmességénél fogva „könyvecské“nek nevezi, holott oly nagy terjedelmű, hogy szükség esetén bátran lehetne lepedő gyanánt

használni. Ebben a könyveskében aztán pontos részletességgel fel van sorolva egy egész tuat adóem, úgy, hogy akárhányan csak e könyveskéből tudják meg, hogy hát ők voltaképen milyen tetemes vagyonnal bírnak. A vagyonság persze csak a kivető-bizottság — képzeletében létezik.

— **A népkönyvtárnak** a lefolyt hónapban 475 olvasója volt, kik közül 138 magyar és 337 német könyvet kértek és kaptak ki olvasásra.

— **Szintársulatunk győri szereplése.** Egy hét óta vig napokat lát a győri színház. Mult szombaton tartotta bevonulását *Komjáthy* társulata, hogy megmutassa és megkedveltesse, friss erővel újból szervezett csapatát. A bemutatkozás és a fogadtatás egyaránt kedvező volt. Erre engednek legalább következni laptársunknak, a *Győri Hírlap*-nak méltató sorai:

„Láttunk egy történeti drámát, egy népszínművet, egy vígjátékot és egy operettet, valamennyit magyar szerzőtől; a szintársulat bemutatkozott minden oldalról s a hangulat, melyet keltett: igen kedvező *Komjáthy* idei társulata teljesebb, elevenebb, hatásosabb, mint a mult évi. A műsor erős és változatos, a zenekar és a karok ügyes karmesteri pálcá fegyelmie alatt állanak s mint egy eleven harmonium sipjai adják fel az összhangzó, biztos akkordokat. Semmi kétség, hogy az eredmény is — úgy anyagi mint erkölcsi sikerekben — követi és meghaladja az elmult évit. Pedig az is olyan volt, mint a kívánság maga.“

— **A milleniumi tanítógyűlés.** A tanítók országos bizottsága nagyban dolgozik a milleniumi tanítógyűlés előkészítésén. A bizottság országos mozgalmat szándékozik megindítani a népoktatási törvény revíziója tárgyában. Az ezredéves ünnep alkalmával tartandó V. egyetemes tanítógyűlésnek ez lesz a legfontosabb tárgya; követni fogja ezt a szolgálati pragmatika, melynek tervezetét a központ véleményadás végett el fogja küldeni az összes tanító-egyesületeknek. Szükségét érzi a bizottság egy országos néptanítói könyvtárnak s szándéka ez ügyben lépéseket tenni a kormányánál s a törvényhatóságoknál. Az ismétlődő iskolák tartásának helyesebb alapon való szervezése ügyében szintén kérelemmel fog járulni a bizottság a közoktatásügyi miniszterhez.

— **A papfizetések és az állam.** A kultuszminiszter azon alkalomból, hogy a főrendiház hármas bizottságában az állami anyakönyvekről szóló javaslat tárgyalásakor a papok kárpótlását vetették fel, a kath. és g. katolikus papság anyagi segélyezését tervezi. E célból körlevelet intézett valamennyi egyházi főhatósághoz, s a kath. papok helyzetén a kongruával akar segíteni, a mire 100.000 frt már fel van véve a jövő költségvetésbe.

— **Szintársulat Kismartonban.** Kismartonból írja levelezőnk, hogy *Monori* színingazgató jól szervezett társulatával legközelebb oda érkezik. A kismartoni társadalom valóban jól tenné, ha egy ilyen törekvő társulatot bizonyos időre le tudna kötni. Nagyon sokat nyerne ez által egyrészt a társas szellem élénksége, de másrészt — s ez a fő — a magyarosodás ügye. Intelligenciája elég nagy van e városkának, hogy egy magyar szintársulatot támogatásával a téli hónapokon át fentartson.

— **Állatok bélyegzése.** A bőriparosok panaszkodnak, hogy a gazdák az élőállatok bélyegzésénél használni szokott sűtővasat rossz helyen alkalmazták s e miatt a bőrök a szenvedett sérülések következtében értékükből sokat veszítenek. A földmivelésügyi n. kir. miniszterium fölhívásához képest figyelmeztetjük ennél fogva a gazda közönséget, hogy a jelzett anyagi károsodás elkerülése céljából a tüzesvassal való bélyegzést jövőre ne az állat csipőjére, hanem szarvasmarháknál az állat szarvára, a többi állatoknál az állat jobb vagy bal állkapcájára, esetleg nyakára alkalmazza.

— **„Meg kell halnom!“** Kipirult arecal, lihegve állit egy fiatal leány ma reggel a rendőr-biztos elé. Szótlan megáll, ziháló mellére szoritja a kezét és elkezd zokogni, keservesen. Aztán csilapult kevéssé s összetett kezekkel áll a biztos asztalához. Szól és a hangja reszket.

— Biztos ur, az égere! mentsék meg a Károlyt! S ezzel kivon a kebléből egy kicsiny cédulát, kiteríti a biztos asztalán, s kötényébe eltakarva arcát sir, nagyon sir.

A kis papirostra ez volt írva nagy otromba betűkkel: „Meg kell halnom! Károly.“

— Ki az a Károly, mondja.

A leány lekapja kötényét az orcájáról s könyves szeméit lesüti szemérmesen.

— Az én kedvesem.
— Mi a neve neki?
— Koncesek Károly, szabósegéd.
— S miért írta ezt a levelet?
— Összepöröltünk, szól a leány s zokog megint.

— Ne sirjon kérem, mesélje el, hogy történt a dolog?

A leányzó kebléből kiszakad egy nehéz sőhaj, s visszafojtja könyeit.

— Ugy történt könyörgöm, hogy féltett engem a Bazsa Gyurától, arról a vörös vasuti fékezőtől, lesett rám folyton. Tegnap este aztán meg akart ütni, aztán a fejéhez vágta egy cipőhuzót. Ma reggel ezt a levelet küldötte. Jaj, jaj istenem, istenem?

— Jól van kérem, most csak menjen haza, majd én intézkedem.

... Délután egy veszedelmesen „berugaszkodott“ férfit vezet a rendőr a biztos szobájába. Alig birt állni a biztos előtt, s folyton mosolygott, meg füttyülni próbált.

— Hogy hívják magát?
— Mán mint engem? — hehehe Koncesek Károlynak.

A biztos elébe tartja a cédulát.
— Hát maga írta ezt a levelet?

A derék ur öszeráncolta a szemöldökét s szörnyű komolysággal pislogott. Aztán kivágta a mellét büszkén.

— Bizony én ám, ugy-e szép irás, mi?
— Nem arról van itt szó. Miért írta ezt?
Koncesek Károly ur nagy grandezzaival a zsebébe mlyesztette a kezét, s előre csapta a jobb lábát és dudolt.

— „Csak azért, csak azért.“
A biztos felpattant s megragadta a jókedvű ur gallérját.

— Feleljen tisztességesen, mert rögtön becsukatom.

Koncesek ur mintha fáznék, úgy remegett.

— Kérem, kérem felelek.
— Hát mért írta? Öngyilkossá akart lenni, mi?!

— Én? Én?
— Talán nem?
— Persze nem.
— Hát mire való volt azt írni?
— Hogy meg kell halnom?
— Azt.
— Jézus Máriám, hát persze muszáj meghalnom; bár ne kellene.

A biztos nevetett s a derék ur kitántorgott a szobából.

— **A telegráf-oszlopok szaporítása.** Miután a telegráfvonalakat a jövő esztendőben nagyobb mértékben kiterjesztik, a kereskedelmi miniszter a telegráf-oszlopokat 50.704 darabmal szaporítani fogja. Ebből 21.159 darab 6 és fél méter hosszú, 28.168 darab 8 méter hosszú és 1437 darab 10 méter hosszú lesz.

— **Molnárok országos kongresszusa.** A magyar molnárság ismert bajainak megbeszélése és orvoslása, valamint az országos szervezkedés céljából október 7. és 8-án az országos gazdasági egyesület nagy termében (Üllői-ut 25. sz.) kongresszus lesz.

— **A kotlók irányában.** Igönis tekintetős kapitány ur! — Panaszkodik az öreggazda. — Nem győztük piacra hordani annyi vót alatta a tojás. Az ángyom is egyre csudálkozik. Hogy nem köt mostanság ez a bubos kotló? Hát meglesem má gondoltam, utána nézék, úgy tudtam ki, hogy a szomszédék bérese szedi el alóla a rántottának valót. Most hogy bejöttünk a piacra, itt vagyunk mind a ketten, tögyön köztünk igazságot a tekintetős ur.

— Hát kend mit szól ehhez? fordul a kapitány a béreshez.

— Így igaz az tekintetős kapitány ur, ahogy ez öreggazda mondta, — csakhogy az én asszonyom kotlója meg az ő pallásukon hagyta a tojásokat, ezért az enyém az igazság.

— No né! Ilyest? Csudálkozik az öreggazda mély felháborodással. Egy szó se igaz abból amit kend mond.

— Ha kegyelmet jobban tudja, hát jó.
Röviden ezután meghatározta a kapitány, hogy 1 frt 24 kr. az elveszett tojások értéke, s kimondta az ítéletet, hogy a szomszédék bérese köteles azt megfizetni nyolc nap alatt.

Az alperes béres megnyugodott az ítéletben, de az öreggazda, a panaszos fölpörös, nem akarta abba hagyni.

— Tekintetős uram főjebbözök.
— Maga, hiszen maga lett a nyertes.
— Igön, de én mégis főjebbözök.
— Miért?
— Miér? Azér, hogy azt akarom, hogy tudja mög a tekintetős járásbíró ur is, hogy neköm vót igazságom.

IRODALOM.

— **A nép könyve.** Vettük a következő felhívást: Régen érzett hiányon akarunk segíteni, midőn Lammenais Ferenc Róbert a népkönyve (*Livre dn peuple*) e. munkáját magyar nyelvre fordítva közrebocsátjuk. Valóságos kincs ez a szegény népnek s intő és utmutató azoknak, a kik a népek sorsát intézik.

A népnek, mely a különféle szocialis áramlatoktól ide-oda hanyva, vigasztaló és vezér nélkül szükölködik: e könyv orvosságot nyújt bajaiban, reményt ad csüggedésében, fentartja hitét a kételkedésben, a gyűlölködés ellen szeretetet csepegtet szívébe. A hatalmasoknak erős leckét ad önzésük miatt, felsorolja az eszközöket, a melyekkel a nép helyzetén segíteni lehet és kell s megmutatja az utat, mely az egyetemes emberszeretethen a szabadság, egyenlőség, testvériség magasztos eszméinek megvalósításához vezet.

Sem a nép, sem a hatalmasok házából nem szabad e nagybecsű könyvnek hiányoznia. Előfizetési ára 1 korona, a mit legcélszerűbb posta-utalvánnyal, vagy levélbélyegeken megküldeni október 15-ig a kiadóhoz: Eisler G. Budapest, VI. ker., Andrassy-ut 31. A ki 10 előfizetőt gyűjt,

annak tiszteletpéldánnyal szolgálunk. Előfizetők a könyvet bérmentve kapják.

— A „Külföld“ című szépirodalmi folyóirat Cserhalmi H. Irén és Gerő Attila közkedveltségű írónk szerkesztésében meglepő széptartalommal jelent meg. Remek cikkben ismerteti Serao Matild kedvelt olasz írónőt, kinek arcképét is adja. Azután hoz egy gyönyörű „Márványszűz“ című olasz novellát F. de Renzis-től és Zangwill angol író tollából egy „Szentségtörő“ című ghettotörténetet három művészi szép horvát, orosz és olasz költeményt, rendkívül érdekes cikket a külföldi regényirodalomról; kemény hangon ostromozza színházaink és színművészetünk állapotát, úgy hogy bátran a legjobb és legértelmesebb magyar hetilapnak mondható. Előfizetési ára negyedévre 2 frt 60 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 15. Mutatványszámokat ingyen.

KÖZGAZDASÁG.

Vettük tevékeny gazdasági egyesületünkől a következő, három rendbeli felhívást:

Sopronvármegye állattenyésztőihez!

A sopronmegyei gazdasági egyesület mint a múlt években, úgy a folyó évben is szándékozik a megyebeli községeknek jó, lehetőleg tiszta fajú tenyészbikáknak beszerzését közvetíteni.

Felhívtnak ennek következtében mind ama állattenyésztők, kiknek 1½ éves és idősb nyugati fajta (vöröstarka, sárgatarka) tenyészbikáik vannak eladásra, hogy azokat koruk megjelölésével, nemkülönbön eladási árak kitételével a gazdasági egyesület titkári hivatalánál (Sopron, Széchenyi-házban) bejelenteni szíveskedjenek. *Az elnökség.*

Sopronvármegye községi előjáróihoz.

A megyei szabályrendelet értelmében minden 50 darab legelőre járó és minden 80 darab istállózott tehénre és 1¼ évet meghaladott úszóra egy-egy a tenyészállatvizsgáló-bizottság által tenyészigazolvánnyal ellátott alkalmas tenyészbikát tartani.

A sopronmegyei gazdasági egyesület mint a múlt években, úgy a folyó évben is szándékozik a megyebeli községeknek vagy részletfizetésre vagy szegényebb községeknek nagyobb kedvezmény mellett is — jó, lehetőleg fajtisza tenyészbikáknak beszerzését közvetíteni.

Felhívtnak ennek következtében mind ama községek, melyek ily tenyészbikákat a gazdasági egyesület közvetítésével beszerezni óhajtanak, hogy az elnökséghez intézett ez irányban való kérvényeiket a gazdasági egyesület titkári hivatalához (Sopron, Széchenyi ház) küldjék be. *Az elnökség.*

T. Községi Előjáróság!

Sertésenyésztésünk elhanyagolt állapotát javítani célul tűzvéni ki gazdasági egyesületünk, elhatározta, hogy évenként bizonyos számú és fajta kanokat ingyen bocsájt mindazon községek rendelkezésére, melyek magukat arra kötelezik, hogy a jövőben a kanok beszerzését nem a kanász kötelességévé teszik, hanem beszerzi maga a község (éppen úgy mint beszerzi a bikákat) s annak rendes tartásáról gondoskodni fog.

Felhívtnak ennek következtében mindama községek, melyek fentemlített kötelezettség elvállalása mellett ingyen kant óhajtanak, hogy az elnökséghez intézett ez irányban való kérvényeiket legkésőbb 1894. október hó 15-ig, az egyesület titkári hivatalához (Sopron, Széchenyi-ház II. emelet) küldjék be. *Az elnökség.*

REGÉNY-CSARNOK.

A vetélytársak.

(Regény 2 kötetben)

A „Sopronvármegye“ számára írta: Szalay Lajos.

Második kötet.

Tizenharmadik fejezet.

Térjünk vissza az előtte való nap estéjére, nézzük mi történt akkor. Kutassy íróasztala mellett ült, előtte naplója, s egy levélke. A levél Arankától volt, az nap kapta, s abban Aranka írja neki, térjen hozzá vissza, ő hisz Sándor szavának, ő elhiszi, hogy csak pletykázott Erdősyné. Sándor lehajtá fejét az asztalra, tépelődött mit csináljon?

Mikor így naplójába mindent beleírt, mintha megkönnyebült volna, ismét ráhajtotta fejét az asztalra, s az álom elnyomta.

Lehetett már éjfél, Béla még folyton hanykolódott ágyában, gondolkodott hogyan kerítse ő meg azt a naplót.

Fölkelt ágyából s csendesen odalopódzott bátyja mellé.

Az csendesen lélegzett, feje balkarjára volt fektetve, jobbában pedig a tollat tartotta.

A napló nyitva volt előtte, az egyik oldalt azonban balkarjával s fejével eltakarta.

„Alszik!“ szólt Béla magához, s odahajolt az asztalra bátyja vállán keresztül s olvasni kezdte mit írt az, mielőtt elaludt.

„Mi lesz velem? Megőrülök, vagy fejbe lövöm magamat, ha ez még soká tart!“ voltak az utolsó sorok, a mit Sándor aznap írt naplójába.

Visszament Béla csendesen ágyába azzal az elhatározással, hogy holnap, ha másként nem tudja azt a naplót megszerezni, föltöri a fiókot, de ő nem hagyja, hogy Sándor ilyen bolondot kövessen el.

Másnap reggel Béla, mikor a templomból hazament, nagy munkához fogott.

A mi kulcsot talált a házban, azt mind megpróbálta, melyikkel lehetne a fiókot kinyitni. Nem sikerült egygyel sem.

El volt keseredve már, nem tudta mit csináljon?

Megkerítette a konyhában a baltát, s neki ment az asztalnak.

Beleakasztotta a balta élét az íróasztal fiókja fölötti csekély hézagba, s rics-racs!

Hogy sietett Béla a drága jószággal s mint tekintgetett folyton körül, nehogy valahol bátyjába találjon botlani!

„Elhoztad talán?“ kérdé Aranka örömtől sugárzó arccal a mint egy nagy könyvalaku csomagot megpillantot a fiu kezében.

„Mi ez?“ kérdé a tanácsos.

Aranka és Béla egymásra néztek s végre Béla szólt:

„Sándor naplója!“

„S hogyan szerezted te ezt meg? kérdé szigorúan a tanácsos. — Nem tudjátok, hogy valakinek a naplóját a legnagyobb véték s illetlenség elolvasni? Minek hoztad te ezt ide?“

Béla elkezdett sirni, s Aranka segített neki.

„Ne sirjatok most, hanem beszéljen valamelyik, mit akartatok ezzel a naplóval?“

„Az este Sándor elaludt a mint a naplóját írta, — nyögdecsele Béla — én meg odamentem s a vállán keresztül azt olvastam, hogy ő fejbe lövi magát, ha ez még így tart tovább.“

„Hol a bátyád?“ kérdé a tanácsos a fiut.

„Nem tudom én! Talán a hivatalában!“

„Eredj el érte apjuk, mert még valami bolondot fog csinálni.“

„Ugyis azt akarom tenni!“

„Adjátok ide azt a könyvet!“

„Ne vidd el ezt kedves apám!“

„Add ide, mert még kitélik tőletek, hogy fölmetszitek!“

Elvette a naplót s becsukta a saját írószekrényébe.

Fogta magát, belevetette magát egy bérkosiba s hajtattott Sándor hivatalához.

Kutassyt tervek vizsgálatába elmerülve találta.

„Magáért jöttem!“ szólt a tanácsos.

„Én értem?“

„Ejh! az asszonyok meg az öcséd egészen oda vannak érted! Mi az ördögöt irtál te az este a naplódba?“

„Én a naplómba? Jer azonnal hozzánk, majd elmondom utközben a dolgot!“

„En nem mehetek Aranka elé, a mig az gyanakodik reám!“ szólt az ifju szomoruan rázva fejét.“

„Dehogyan gyanakszik már!“

Tegnap kaptam tőle levelet, abban is azt írja, ő elhiszi, hogy nekem van igazam, de én azt akarom, ne csak elhiggye ezt, hanem tudja is.“

„No várj, hát majd elbeszélem neked a dolgot, azután tégy a mit akarsz.“

A szomszéd szobában léptek zaja hallatszott Schmied lépett a szobába.

Arca ki volt kelve, látszott rajta, hogy valami történt vele.

„Jónapot! Méltóságos uram!“ szólt a mint a tanácsost megpillantotta.

„Jónapot! Hova futott előbb oly sietve?“ kérdé a tanácsos kezét nyujtva az érkezőnek, kit azonban egy kicsit a pokolba kívánt magában, hogy ennek is most kell jönni!“

„Tudja méltóságos uram a szeretőm után futottam, a ki egy másnak adott találkozt, de megzavartam a multságukat!“

„Mit mondasz?“ kérdé Kutassy kíváncsian.

„Azt, hogy a mit mindketten gyanítottunk megtörtént!“

„Szegény Lenke!“ szólt Kutassy szomoruan.

„Mi az? kiről van szó?“ kérdé a tanácsos, nem érte miről beszélnek ezek egymással.

Kutassy barátjára nézett, az egy pillanatig gondolkodott.

„Eh! Ugyis szándékom volt Sándort Aranka kisasszony előtt tisztázni!“

„Te megtetted volna ezt?“ kérdé örvendő hangon Kutassy.

„Igen! Azzal a szándékkal jöttem föl, hogy megmondom mi történt s azután átmegegyek Önökhöz méltóságos uram s elbeszélem Aranka kisasszonynak azt a jelenetet, mely Erdős Gizella s barátom közt történt annak eljegyzési napján, hogy meggyőzzem Aranka kisasszonyt miszerint őt akarta Karika báróné férjének, nem pedig Sándor Gizellát feleségének.“

(Folytatás következik.)

Budapesti értéktőzsde.

(A belvárosi bank- és váltó-üzlet, Hecht Samu tudósítása.)

Budapest, 1894. október hó 4-én.

Az elmúlt héten, a zsidó ünnepek miatt, folytonos árhullámzás mellett csekély volt a forgalom. A cár állapotáról keringő nyugtalanító hírek nem gyakoroltak nagyobb nyomást az árfolyamokra, valószínű azonban, hogy a további emelkedésnek, határt szabtak. A helyi értékek olcsóbb árfolyamuk mellett lettek keresve, különösen a téglagyárak részvényeiben állott be nagyobb viszaesés, a mi a téglagyárak visszamenésében és a

bankoknak ezen papírok lombardozásánál tanúsított bizalmatlanságában leli magyarázatát.

Az osztrák hitelrészvények árfolyama csak nagy nehezen tartja magát a 370 felett.

E papírokban utolsó jelentésben a realizálást ajánlottam, ezuttal az eladást, illetve contreminalást indokoltak vélem. — Tény az, hogy 2 1/2 hó előtt, az osztrák-hitel 350-en a magyar-hitel 438-on állott, az akkori viszonyok ugyszólván még kedvezőbbek voltak mint jelenleg, tehát a 2., illetve 30 frtos emelkedés csupán annak tulajdonítandó, hogy az irányzat akadályokba nem ütközött. — Igaz ugyan, hogy a conversió éveken át állandó és szép hasznot biztosít, valamint újabb üzletek is vannak kilátásban, mindazonáltal az időről-időre felmerülő politikai okok és a nehéz ellátás, indokoltá teszik a contreminalást.

A jelzálog-bank részvényeiben realizálások eszközöltettek, árfolyama néhány forinttal esett. Ez intézet nyereménykötvényei e hó vége felé kerülnek körülbelül 110 frton piacra és lehetséges, hogy ezen körülmény előnyösen fogja befolyásolni a részvényeket. Tőkebefektéstül tekintve e papír szoliditását és belértékét ajánlatos.

A leszámítoló-bank részvényei indító okok hiányában inkább visszaesésre hajlanak.

A déli vasut részvényeiben is beállott a jeltett visszaesés, ez kissé erőszakosan ment végbe, úgy, hogy e papírban inkább az emelkedés bir valószínűséggel.

Az államvasut részvényei mintegy 2 frttal estek, ezen társulat részvényei egyrészt kitűnő üzletmenet, másrészt a tervben levő államosítás folytán, minden valószínűség, szerint inkább emelkedőképese.

A rimamurányi részvények iránt élénk volt az érdeklődés. Ezen papír tekintve nevezett intézet kitűnő üzletmenetét, a folytonos investitiókat, emelkedőképese.

A járadékok a pénz szűke miatt ocsóbbak.

A lefolyt hét nevezetesebb áringadozásai:

Magyar hitel:	466—469.50-ig,
Osztrák hitel:	369.—372-ig,
Leszámítoló-bank:	281.50—283.50-ig,
Jelzálog-bank:	274.50—279-ig,
Városi villamos:	256—260-ig,
Rimamurányi részvény:	263—263.50-ig,
Államvasut:	364.50—367-ig,
Déli vasut:	108—110-ig.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. V. dr. Szivesen. Üdv.
Ö. J. Budapest. Ha az expedicióban valami rendtelenség fordulna elő, csak tessék reklamálni.
M. L. Sopron. Csak közérdekből. Az ajánlott mód ugyan felette alkalmas arra, hogy a közérdek tetszetős maszkja alatt a magán érdeknek szerezzen illetéktelen előnyöket, de mi nem hagyjuk megteveszteni magunkat.

Kiadótulajdonos:
EGÉSZ LŐRINC.

Városi színház.

Igazgató:
Schreiber Alfréd.

Színházi-műsor október 7—8-ig.
Vasárnap: „Angot die Tochter der Halle.“ —
Hétfőn: „Prinz Methusalem.“

PIACI ÁRAK.

A soproni hetivásáron október 5-én a forgalom a következő volt: búzából eladatott 700 mm. rozsból 100 mm., árpából 900 mm., zabból 220 mm.

kukoricából 0 mm., szénából 270 kiló, szalmából 250 kiló. Az árak a következők voltak: buza 6 frt — krtól 6 frt 30 krig. — Rozs 5 frt — krtól 5 frt 30 krig. Árpa 6 frt — krtól 7 frt 30 krig. Zab 6 frt 40 kr. — Kukorica — frt. — kr. — Széna 2 frt 20 krtól 3 frt 30 krig. — Szalma 1 frt 30 krtól 1 frt 50 krig.

Eladó

jutányosan, alig használt közös hadseregbeli gyalogsági tiszt waffenrok, bluz, nadrág, csákó, sipka, kard és kardbojt. — Hol? mondja a kiadóhivatal.

931/1894. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a soproni kir. járásbiróság által 1923/1889. számú végzéssel a nagymartoni takaré- és kölesönegylet végrehajtató javára Gager József és neje Fennes Erzse küllői lakosok ellen 3000 frt tőkekövetelés és járulékai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával biróilag le- és felülfoglalt és 633 frtra becsült szobabutorok, gazdasági eszközök, 2 borju, 1 tehén, 1 esikó és gabonából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a soproni kir. járásbiróság 7302/1894. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Küllön leendő eszközzésére

1894-ik évi október hó 17-ik napjának délután 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbit ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára azonnal készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t.-c. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéséhez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig, alulirt bir. végrehajtónál egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsék.

Kelt Sopronban, 1894. évi szeptember hó 28-ik napján.

Czuppon,

kir. bir. végrehajtó.

88—1

HIRDETÉSEK

„Sopronvármegye“

részére

legolcsóbban vétetnek fel
a kiadóhivatalban, várkerület 121.

A mosás napja megszűnt félelmes nap lenni!

A szabadalmazott Szerecsen-szappan
A szabadalmazott Szerecsen-szappan
A szabadalmazott Szerecsen-szappan
A szabadalmazott Szerecsen-szappan
A szabadalmazott Szerecsen-szappan

használatát folytán 100 darab fehérneműt fél nap alatt kifogástalanul szép tisztára moshatunk. használatát folytán a fehérnemű kétszer annyi ideig jó karban marad, mint bármely más szappan alkalmazásánál. alkalmazásánál a fehérneműt csak egyszer kell mosni, nem pedig háromszor mint más fajta szappanokkal. alkalmazásánál nem kell többé kefék segítségével mosni vagy pedig az anynyira ártalmas fehérítő port alkalmazni. alkalmazásánál megtakarítunk időt, fűtőanyagot és munkakerőt. Teljes ártalmatlanságát bizonyítja a cs. kir. kereskedelmi törvényszék által kiküldött szakértő dr. Jolles Adolf.

Kaph. minden nagyobb fűszer és anyagkereskedésben (konzum-üzletben).
Főraktár: Bécs, I., Rengasse 6.

A felső-pulyai járás főszolgabírójától.

6718/1894.

Pályázati hirdetmény.

Sopronvármegye felső-pulyai járásban 500 frt évi fizetés és 100 frt évi lakbér javadalmazással szervezett felső-pulyai körállatorvosi állásra pályázatot nyitok.

Felhivom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, mikép állatorvosi oklevéllel felszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi október hó 31-ig anynyival inkább beadják, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Pályázók a 131/1892. számú vármegyei szabályrendelet értelmében azt is tartoznak igazolni, hogy magyar állampolgárok és hivatalvesztésre, úgy politikai jogaik felfüggesztésére elítélve nincsenek.

Az évi fizetés és lakbér negyedévi előleges részletekben lesz az állatorvos kezeihez lefizetve, a magángyógykezelésnél az állatorvos és az érdekelt községek közt kötendő szerződés díjszabályai irányadók.

Felső-Pulya, 1894. szeptember 29-én.

Molnár István,

főszolgabíró.

A győr-sopron-ebenfurti vasut menetrendje.

Érvényes 1893. december 15-től.

Győr-Ebenfurt				Ebenfurt-Győr							
2	4	6	8	Állomások				3	5	7	9
számu személy-vonat I. II. III. osztályu kocsikkal								számu személy-vonat I. II. III. osztályu kocsikkal			
10.20	8.20	6.45	2.05	indul	Budapest keleti p. u.	érk.	1.25	7.50	9.50	6.40	
2.19	10.56	11.14	4.50	érk.	Győr	indul	10.34	5.02	5.42	2.20	
11.45	9.06		3.25	indul	Lm. Bruck	érk.	12.50	1.22	6.19	4.58	
1.05	10.29		4.52	érk.	Győr	indul	11.24	11.03	4.55	2.44	
8.50	5.27		10.39	indul	Fehring	érk.	5.09	10.00	7.33		
12.10	8.48		2.30	indul	Kis-Czell	"	1.29	6.46	4.05		
2.08	10.24		4.40	érk.	Győr	indul	11.35	5.07	2.09		
6.30	12.40		5.30	indul	Győr	érk.	8.40	4.30	9.48		
6.52			5.52	"	Ikrény m. h.	indul	8.19		9.27		
7.06	1.11		6.06	"	Enese	"	8.05	3.59	9.13		
7.16			6.16	"	Köny m. h.	"	7.55		9.03		
7.22			6.22	"	Bágyog m. h.	"	7.49		8.57		
7.32	1.31		6.32	érk.	Csorna	"	7.38	3.38	8.46		
7.44			6.41	indul	Csorna	érk.	10.30				
10.30			9.46	érk.	Szombathely	érk.	7.20		7.25		
8.00			6.36	indul	Csorna	"	4.31		4.11		
10.45			9.08	érk.	Pozsony	ind.	10.43				
4.31			2.32	ind.	Csorna	érk.	7.25	3.31	6.18		
7.59			5.34	érk.	Szombathely	indul	4.22	12.30	3.21		
4.22			3.21	indul	Csorna	érk.					
7.25			6.18	érk.	Csorna	indul					
7.35	1.34		6.35	indul	Csorna	érk.	7.34	3.30	8.44		
7.43			6.43	"	Farád m. h.	indul	7.28		8.37		
7.48			6.48	"	Tamási m. h.	"	7.23		8.32		
7.55			6.55	"	Szárfold m. h.	"	7.17		8.25		
8.10	2.02		7.11	"	Kapuvár	"	7.08	3.14	8.14		
8.18			7.20	"	Vitnyéd m. h.	"	6.56		8.00		
8.32			7.33	"	Eszterháza-gyár m. h.	"	6.44		7.47		
8.37	2.24		7.41	"	Eszterháza F.-Szt-Miklós	"	6.39	2.48	7.42		
8.50	2.36		7.54	"	Pinnye	"	7.28	2.37	7.28		
8.59	2.44		8.02	"	Kisczenk m. h.	"	6.20	2.28	7.19		
9.09	2.53		8.13	"	Balf m. h.	"	6.11	2.19	7.09		
9.21	3.04		8.25	érk.	Sopron	"	6.00	2.08	6.56		
			10.55	indul	Sopron déli p. u.	érk.			6.08		
			12.37	érk.	Szombathely	indul			4.59		
			3.42	"	Kanizsa	"			2.05		
9.44	3.17		5.40	indul	Sopron	érk.		1.58	6.22	9.16	
9.58	3.30		5.54	"	Kertes m. h.	indul			6.09	9.03	
10.04	3.36		6.00	"	Darufalva m. h.	"			6.03	8.57	
10.15	3.46		6.11	"	Vulkapordány	"		1.34	5.52	8.46	
10.27	3.57		6.23	"	Kis-Marton	"		1.24	5.41	8.35	
10.41	4.10		6.38	"	Lajtaufalu	"		1.11	5.26	8.21	
10.46	4.15		6.43	érk.	Ebenfurt	"		1.05	5.20	8.15	
10.54	4.20		6.53	indul	Ebenfurt	érk.		12.56	5.10	8.10	
11.15	4.40		7.13	érk.	Sollenau	"		12.36	4.50	7.50	
12.50	6.10		8.31	"	Bécs-aszangi v.	indul		11.10	3.30	6.25	
12.54	4.49		7.47	indul	Sollenau	érk.		12.32	4.30	7.14	
2.55	7.00		10.07	érk.	Guttenstein	indul		10.32	1.28	5.17	
4.10	7.43		11.03	"	St.-Pölten	"		9.40	12.07		

Cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság menetrendje.

Szombathely—Bécsujhely.					Bécsujhely—Szombathely.										
303	307	305	313	301	Állomások				310	312	302	306	308	304	
Személyvonat I. II. III. oszt.					Vegyes-v. I. II. III. o.	Szem.-v. I. II. III. o.	Kilometer					Kilometer	Szem.-v. I. II. III. o.	Vegyes-v. I. II. III. o.	Személyvonat I. II. III. osztály
4.00	5.22	9.04		4.39	indul	103 Szombathely	96	érk.			10.55	6.40	9.22	12.27	
4.18	6.07	9.18		4.55	"	114 Aesid	85	"			10.41	6.21	9.03	12.20	
4.37	6.24	9.37		5.11	"	126 Bükk	73	"			10.25	5.59	8.52	12.02	
4.47	6.31	9.47		5.20	"	131 Tormás m. h.	68	"			10.16	5.48	8.43	11.53	
5.02	6.43	10.04		5.33	"	140 Lövő	59	"			10.04	5.33	8.31	11.39	
5.11	6.51	10.13		5.41	"	145 Kövesd m. h.	54	"			9.56	5.21	8.23	11.29	
5.21	7.02	10.25		5.52	"	153 Nagy-Czenk	46	"			9.45	5.03	8.13	11.16	
5.47	7.18	10.43		6.08	érk.	166 Sopron	33	ind.			9.28	4.37	7.55	10.55	
6.00	7.23	10.55	2.20	6.18	ind.	170 Ágfalva	29	érk.	1.37	7.08	9.18	4.20	7.49	10.43	
6.11		11.04	2.33	6.27	"	173 Somfalva	26	"		6.58	9.12	4.11	7.43	10.34	
6.19		11.11	2.43	6.34	"	178 Márcz-Nádas	20	"	1.27	6.50	9.07	4.04	7.37	10.27	
6.32		11.22	3.03	6.41	"	181 Nagy-Marton	18	"		6.32	8.58	3.51	7.28	10.14	
6.40	7.46	11.28	3.17	6.51	"	185 Rétfalu-Siklós	14	"	1.14	6.23	8.53	3.44	7.22	10.07	
6.50		11.36	3.35	6.59	"	189 Savanyukút	10	"	1.01	6.10	8.47	3.35	7.15	9.58	
7.01		11.46	3.48	7.07	"	197 Lajta-Szt-Miklós	7	"		5.56	8.40	3.25	7.07	9.49	
7.09	8.04	11.53	4.00	7.15	"	198 Bécsujhely		indul	12.54	5.43	8.35	3.17	7.00	9.41	
7.20	8.13	12.04	4.16	7.22	érk.			"	12.41	5.30	8.25	3.05	6.50	9.32	

Jegyzet: Esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával (6.00-5.59) van megjelölve, m. h. = megállíthely.
 X Feltételes megállás.